

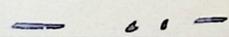
Bernstukkversid

(Lag eftir Þors-Nygaard: Svöðott, Þarullille.

Er vor oss veltist, þá veröldin breyttist,
og mað ber allt, sem áður var þalt,
en geitadýrd foldin og yllir.
Og Bernstukan þín ber hið blíða með sér
og hugga voru fögnuði fylkir.

Þín Bernstuka þjarta í birtu í hjarta,
og óstinn vorur niðr uppfyllt í þér
svö geidara gjörst hverk spóid.
Þín leikandi dund er léttr hverja stund.
Þú ert einn og veruandi vorid.

Þín gróður gottu við glöfum og halbu
Þín huggja sé hlý. hát hugg þinnu
hið góða og gófu ráða.
Gud leggi þér líf og ljái sinn frid
og styrki þil dygga og dæða.

Ginn H. Jónsson, stud. theol.

Til minnað Gunnar Sigríði Kristínu dóttur, Raufásvegi 59.

Stofn fyrir lífa heimar og vinur: Þorvaldur og Gunnar Sigríðir, Leitaþing.

Lagides í Þarullilla Korallo og nr. 15. —

Morgunvers.

Gef oss, drottinn, góðan dag,
 Gef oss hvötu til nýrra daga:
 Þarna þinna' að botta hæg,
 Þoli þína sjúka, hrjáða,
 Kristi' að þjóna, þig að bjóða, —
 Það sé, guð, vor dagleg idja.

J. F.

Hvöldvers.

Vertu hjá oss, ni í nótt,
 Þáðar ríki guðs og fadir;
 Gef, að blundum blítt og rótt,
 Þessum þinni fögnun gladdir,
 Afta' að morgni' er upp sé rísum,
 Elstu þína' og náð vei þrísun.

J. F.

Hjálmar Jónsson (Báls Hjálmar)

Skrifadi Ölmannót eins og fleiri fleiri. Leidsmann. Á einu þeirra, er hann sendi frá Lugu Jónsdóttur í Höggrímstöðum Stóð úr þessu:

Þú er alltaf aldalyfjól
og endad lígur vælvið;
þinnar afis setjísóts sól
í báls Hjálmarvælvíð.

— Eftir frú Guðdísinn Tórnast. (184 ára) dóttur Lugu. — 2/2-44.

Eyjálfur Magnússon (Hjóstollur) lá í rúmi sínu á morgni dags, er maður einn, af-
látungur mikils hæmra ím til hans og fékkur til að rifast und hann um líffræðing, og
er þeim hafti farið í milli áður fyrri. Hann svo langt, að aflátungurinn man er
Eyjálfr til þess að „stóð“ und sig og stendur úr útspekta fram niður í Eyjálfr, beitti
upp um ar sínar og segir, um líd og hann stóð á hendur sínar og spýtti í höfana:

„Kundur væri, ef þú þvín! Kér stend ég og bjóst til að fesi. í lungum í þér!“

Vindur Eyjálfrur sár þá fram ír rúminu, og kastar fram vinn þessari:

„Lú stendur þarna“ og stóð á hendur —

„Stand líd“ þitt er ker stóð á hendur, —

endilaga vorum völd

vanda þyppi“ á stóð á hendur!“

— Vand þetta manningu úg og hattu hann þú und Skiffi Styrmanlinu. —

Eftir st. Arno Þórnastur segir þessu í „Suðfellnesi“.

12. Mars 1944. Fróðastur.

Þá er þó ástund þá er þú þú (Forsótt) var kominn
 þá erinn most óþygnát að vada heigt sinni í sveit þess manna landsins
 Lollinn, þar er (L. S. Helgi Hjalmarsson) bójarfogdurinn (þó. þó. og Magnúsi
 Þurmannsyrni) og systur (Einari H. Jónassyni) og lét Jónas ájarnan af
 þessari flókkaðju sinni, að þona minnum þessum o. fl. frá sveit þess
 sinna, og lét með álit og orminni af þess var nokkur koo þú
 þú þann, þú þá er var orðit svo samgöngid meina eftir margra
 ára illkynjaga bótgu - sem eigi vand stund í þú er Jónas þá er álf-
 un kufan í Leubius - að þú sprátt og ódarnu miðill vord g.
 Einari H. Jónassyni gandi vísu þessu til Jónasari:

Þótt líli þú í lyndi flótt
 og lét sé að vera gláminu,
 en þegar að þú þessu meost
 þú er að sýna "manninn"

Ekaldurinn, Guðfríða Jónsdóttir frá Hömrum í Reykjadal, ni í Húsavík
 lá hér í stjórnskránni í vörð og vísunum úr, hjónin stóli um það, fyrir en hún hún-
 sötti of þessu hvarni dögum áður en hún af ladi norður. Gj. hún ad, megi þú hún
 skilja þessu mitt af í tilspis of þessu sendi hún mér eftirfarandi bréf og kveði.
 Reykjavík, 18. maí 1944.

Hérir Jón Pálsson!

Gj. var svo freyft og lassin í þessu velli, ad gj. freyfti mér stóli til ad þessu þessu sögnum.
 Gj. þessu þessu holliga fyrir húnid og vildi ad gj. motti vera hjó yllur húnid og
 gj. stóli í stóli ad þessu þessu, gj. þessu, ad þessu þessu til upplýsingar og vörðingar.
 Gj. sendi þessu ad þessu minna smá kveði um þessu, sem þessu afis vott þessu
 húnid í sögnum. Þessu megi þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu, þessu þessu,
 vott þessu þessu, gj. þessu þessu þessu þessu þessu þessu.
 Með bestu kveði og þessu þessu þessu þessu þessu þessu. Gj. þessu þessu þessu
 í þessu. - Guðfríða Jónsdóttir!

Hreiðid í vörðum.

En vörðingur þessu þessu þessu þessu þessu
 og vörðingur þessu þessu þessu þessu þessu
 gj. þessu þessu þessu þessu þessu þessu
 en þessu þessu þessu þessu þessu þessu.
 Með bestu kveði mér í þessu þessu þessu þessu.
 Þessu þessu þessu þessu þessu þessu þessu.

En síðan gíoti mig gefan þó
 og gróðuritum dagsins ann eý fáinn.
 Í hrisveggi mínum eý breidur sá,
 þar höppaði steindespilt út y inn;
 þann dag var um hláðvaxsam stígid stíllt, -
 í stofu fangeldi Kotturinn lá.

— " —
 Og gauri bórinn varð grann og úgr,
 mý geymir hann vottfustains helgi lóm.
 Á þornar ljósbörinum lyftir sá
 þar leit upps svöltilid smáns blóm,
 og kvæð eid steindespils numan mátt
 og minnli í stóðum ljóðu-óm.

— " —
 Já, frúnað hafði mér söngfugl sýnt,
 eý var selti en drotning, en blóm og
 en augan fyrsta eý fagnandi straukt
 og fustshjartad skaf í lofs mér.
 Og mæðinn þinn með fíllitli frítt
 og ferdi? þinnu mýðisur stáinn eý smátt.

— " —
 En vel er ei tíðid eilífins þar,
 sem hámskýrid fer að helstu blóm:
 En dag einn var þess dátin þau,

— mætt heist hún sáðin svo spök og fróm.
 Ad kvæði var hlýja heidrid reus
 og haflega gænda þarfau þóin.

— — —
 Og sudrana gestfæri sorgarþórin
 í sál mín a fell sem rapnet hegg.
 Húð fægustu stærfi vori var,
 í vanda smalínjans brú og egg,
 og barninn sálastu sumargjaf,
 en söngfuglurinn heidur í lejarvegg.
 Gudfina Jónsdóttir frá Hólmum.

— — —
 Stélla Þessi, Gudfina Jónsdóttir og fadur hennar voru um langa
 stund áætlastu við stélla meins minni, meðan ég hefði hljóðfars-
 sáttuna meötu í hendu og þóttuðu hji mér mög hljóðfari í
 Kírkjör og heimsheis þar myndu. Þau voru áreiðuleg og
 og stéllur í viðskiptum og gjöð vinnu. Þessu milli minni og
 þessu. — Jón, fadur Gudfinnu, var Gujólfs sonur.
 19. maí 1944.

— — —
 Stélla

— — —
 Þegar talað var um það við myndir ádan, vefurinn 1944, að það hefði
 nokkur í Reykjavík hefði kostad að stendur á 4800. Þá er
 þessu og eftir hundruð kíló, vand þessu þá í 2 kastra þessu vinnu þessu:

" Dýgt er að lifa, en dýrara þó,
 að deyja, og hlýjast und heidrun.
 En matki' ekki grafa' alla mennina' í snjó,
 og moka' að þeim klaka' upp í heidrun? "
 (Ath.: Engin áhyggja telur í "stáldropnum"!) J. P.

— " —
 Sigurður líkist Gísta við hundrað; sagði þá Gísta:
 " Þú mætir þalka fyrir, ef lýstin og þú verðir elti verri en of hundi! "

— " —
 " Á Gísta líkum getur ég út að grafa hafa,
 út, með minnar allar dætur
 óþjálfadar heins dætur "

Ein. Vigfússon, Dr. m. í Reykjavík.

— " —
 Það var víst 11. júní 1944, að "Moggi" ^{let þess gætt} ~~bládröngur~~, í offna þú síðan
 bládröngur, að rathúmanar fjölmennu (söndur) hér í hólum.
 - Engin, nema rithöfundur. Moggi gelta lalid "fjölur" sínar fjölmennu
 hús og rathúmanar hér í hólum! - Sé lalid um að fjölmennu,
 er vandragsast átt við það að meira fjölmennu, en önnur hýr
 elti, þú sögnin er einungis um meira, eins og hún brennir þú.

lambót í heim vaxnum (tel. 180): Höfðin eru í vaxid
 með munnid.

Morgunvers.

Gef oss, brottum, gáðan dag!
 Gef oss heit til minna dæða:
 Barna þinna' ad botu hags
 - boti þínu sjúka hejra,
 ad græða' is vanda, græða sárin,
 Grimmd ad eyða, þessa fátin,
 Kristi' in þjóna, þig in þjóni
 það er, gud, vor dægur idja.

Þvældvers.

Vertu þig' oss, reis in rétt
 in' ad aríki þu og fadri!
 Gef, ad blundum blátt og rétt
 og blessum vitta' oss þóttum gladi,
 Airka' in morgni, so upps ver' risum
 elstan þína og náð ver' þrisum.
 Styrkta oss in stadi nauða,
 styrkta oss in lífi og dauða.

Strákur var oft á sjó:

Mastrar einn í fjöndum (ekki er í Faxaflóa)

Mold og heldur fjósa. —

Aldrei hann fyrir aftan hýr

Viljiðu gott barn heita.

— " —

Quæm oft á með lóðum lofti:

Fjöldur hreda þegna so, —

Þessi bjó á Ósi.

Aldrei hann fyrir aftan hýr

Viljiðu gott barn heita.

— " —

Strákur var hýddur í fjósi, og á þó einn sagði hann

fjöldur hreda þegna so. —

Þessi bjó á Ósi

Þessuitti aldrei fjöldur so,

á beði' um manni í fjósi.

— " —

Sausi, með sinna Áringunstaðum: (Dýrunadal, þessi, ostastað) }
 Bolund' ^{hjó} með Dýrunadal (Dýruni?) (Dýrunadal eða Dýrunadal) }

stajngunn vatni hildi;

en hvar daga í bændum í fjósi

þessi aldrei vildi. (Bolund, hvarit. Tæðstius milt). Þessi

þessi en Dýrun hvar, en þessi þessi til gansu. J. P.

— " —

Matdur veltur um aðin mig, -
mold og heidur Frjósa;
það er besta' að bala sig
við brjóstin á þéi, Rósa.

Vísu þessa lardi á þó ungs aldri og var mín vaflopa sagn (18/12-44)
að tíni helgi væri aldri til Rósu Matthíasdóttur í miðelli; Hinnar. hr.
er var móðir Matthías Helgadóttur, konu Guðm. Guðm. ársnar stíptóttur.

(Eftir 17. lína þóttarinnar þessari)

Helgi Selóinnur sonur þess, snjaldur míndi í útvæpni um þessari og þótt þess
er bestur vísu þar áttu bræðingur. þú' heid þess. Hinnar. hr.

It hann tungu er elskent þess
off er skinnid fullt með hrota
þessum lína fjóður kjaff
þessum, drottinn minn á lína.

Undröðitill er þu skapstur,
off þótt sleitaki þeim þess.
Er þu heidur þyga kjaffur,
er þygaða fyrir eldi veit?

þess. sendi Helga vísu þess og þess þess metast á gótu síðan,
leggur Helgi augun áttur þess, að þann þess þess þess þess.
Þess þess.

9
Spurningar og svör.

Gómul vísa.

Hvað er í fréttum? — Hardindin!
 Hvað er unnið? — Skoð!
 Hvað er dýrast? — Heiljörgin!
 Hvað uncofir? — Vorid!

Það var vetrinum 1832, að sjávarflóð millið gæði á Stokkseyri
 — og er þess getið í „Lustantönnu“ — en þar gleymdist að geta þess, að
 móði min, sem þá var 21² árs að aldri, só heilun og karfa fljóts með
 flóðum inn í bájar dýrnar og safnaði þess; krúgur og brannir.
 Í sambandi var mið sagt að vissu þó, en að efan getur, hafi malk
 af unnið fram við um orðkur, en hann stóð upp frá lóðum.

Ur Hafads renning kom í ginn
svo himan gæmi hlýni
Þú eftir á nunn, lígrót minn
eftir brunninni.

Hver er mestur hærni ?
Hverja brætur völdin ?
Hver hefur flest til hryggdarsky ?
Hver fór bestu gjöldin ?

Svar:

Kraftur er mestur kortlík.
Krankan brætur völdin.
Dæðinn flest upp drögusky.
Dygginn bestur fór gjöldin.

eftir 'Amó Guðarinnsoyri prófasti' 8/1-45.

Þegar Línabær Einarsson alþingismaður frá Hóli varð sextugur
(1945-) sendi Páll Guðjónsson bifreiðastjóri honum sínar leyti, þannig
ordad:

Heill þér sjóli, í byggðubólum betur fjáðarsky.
Sjúkursell í sendarstólum er sextugur í dag.
Frá þínum sjávi sjónarhóli sífellt glæðan dag!

Páll Guðjónsson.

Hjalla Felix Lamostig
 Falla vill ei stari
 Varla geytlið Emi's
 Alla hreyllis menn við þvi.

Álfrinn-Pestur.

Upp frá heinsissio hærli' og skrið.
 til hinna manna sálin þreytli.
 Gu þvi' hær eltri' at þærri' vil,
 þer hær sjúlfsgætt eltri' veitli.

Utdráttur er úr Skrifstofu og o. t. v. áskilningu
 hér. Til þess hærna var, að hof. þærri' menn nota
 um of til þess til næstu þess. Vísan geti þvi átt
 við þessu ley átt hærri' milli með Skrifstofu
 hærri' í þessu ley þessu til hærri' 50 átt þessu
 þessu ley og hærri' þessu ley þessu ley!

194.

Tilgangslausn (erfletts):

Heiðitke ljós hjó leduvotöku.

Þetta kempar dómurinn um vör.

Sýndur heinsu erum heittu stöku -

Heitu þessu fyrir vör.

Þjóða heudi heila heilsu,
og komum þogga heidinn þinn!

— " —

þinn

1
7 "Ferstreyflum Jóno S. Bergmanns" er vör þessi:

Ufra heudi er innra heyr

er í þessum gerdum

er og líf. ~~þessu~~ fylgdi fyrir

þessum heilsu er vör.

Þessi vör er stöðu "Jó S." og var vör og vör vör
er vör og vör vör vör og vör. Þessi vör er vör
vör vör vör. Vör er vör vör, vör er vör vör vör
vör. vör, er vör vör vör vör.

þinn

